

אכתקוים לירות

מה שאני מעריצה בכחורים כמו דן הוא הביטחון השופע הוזה, שאילו הוא כן היה מספיק לשאול את כתובתה, היא היתה עונה לו.

★ ★ ★

גל חדש
אריק, או היא בת 17 וחצי סתוים. בהידומנות הכירו לה את יגאל תומרקין ודוד אבידן, ולהפתעתה הם ממש עלו על עצביה. מה ש(1443/3) מחפשת זה "גל חדש ורענן".
"המתנדבים מתבקשים להיות כאלו ש" עברו את תקופת הילדות, וקליף והחיפוי שיות, וראשם התפנה לדברים קצת יותר רציניים".
כמוך, נכון?

★ ★ ★

יש לי מכיר רוק, הוא שונא חתונות. מפני שכל הקרובים והדודים לוחצים לו ידיים ואומרים בקרוב אצלך. בזמן האחרון הוא גילה שיטה. כשהוא רואה מרחוק את הסכנה המתקרבת, בצורת זודה זקנה, הוא ממנה-לגשת אליה, להושיט יד ולאמר הר"א שון: "בקרוב אצלך". מאז לא ניגשים אליו יותר.

★ ★ ★

תאומות חכמות
(4/1443): "אנו גבררים משועממים, / אשר בריקות חשים. / את גיל הטיפש עשרה עברה, / את הצבא זה עתה סיימה, / לאן פניהם מועדות / זאת לא ידעו. / בשתי נערות מעוניינים, / לבלויים, ריקר דים ושעשועים. / רצוי שתהיינה תאומות / משכילות אך גם קצת נבונות." הייתי שקטה יותר לולא המשפט: "את גיל הטיפש עשרה עברה."
★ ★ ★
מעריב מה-13.465, עמוד 17:
"בן 45, גרוש, מעוניין להכיר רוקח או אשה עד גיל 35, ממספחה טובה."

עמוקה. היא נוצריה, כמוכן. "תמיד שאפתי, כותבת הגברת בת ה-22 באנגלית מת-פעלת, "להתכתב עם היהודים. העם הקטן והמפורז הזה תמיד ריתק אותי".
היא מציינת בעדינות שיש בה משהו מהמפורז, ומשהו מהריאליסטן, אבל ה" הובי האמיתי שלה הוא ילדים. יש לה שניים.
כן, היא נשואה. בעלה בן ה-28 חובב מכוניות ומצלמות ויהודים, וגם כן רוצה להתכתב.
הם מעדיפים שהיהודים שיענו להם יגורו בעיר יהודית קטנה, ולא בגדולה.
כתובתם:
Mrs. Lynne Phillips
1006 E. Morada Place
Altadena, California

★ ★ ★

העיקר
העיקר, יש לו מכונית קורטירה, ל" (2/1443) נכון שהוא גם למד שלוש שנים באנגליה, חוזר זה עתה ממסע-השתלמות נוסף. נכון שהוא רציני, חובב טיולים ונערות לא-משעממות. נכון שהוא בן 25, שאטני ואינטלקטואל. נכון, אבל בכל זאת טוב שיש לו מכונית.
★ ★ ★
איש אינו מאמין לי כשאני אומרת שאני אומרת ברצינות שאיני רצינית.

★ ★ ★

היה בה משהו
דן וינוס, מרחוב ארלוורוב 4 בתל-אביב, כותב: "היה בה משהו. אני לא יודע מה. אבל היה. ראיתי אותה במשרד ארקיע ב" אילת ביום החמישי, ה-8 באפריל, קצת לפני 12 בצהריים. היא הייתה חילת במדים ושו" חחה עם בחור בלי מדים. היות והייתי צריך להמריא מיד, לא הספקתי לשאול את כתובתה. מאו מרחפת דמותה מול עיני. אם היא נזכרת במעמד, שתכתוב לפי הכתובת הרצופה בה".

מים את דרך התחושה שלי, דפוסי התנהגות תי והערכים האסתטיים שלי. אינני יודע באיזו מידה נוטים אנשים מחוג כזה לקבל אנשים בלתי-מוכרים. אבל סבורני שאהיה מאושר אם אגיע לעירטול פיוז אשר יביאני לעירטול רוחני.
"מעט על עצמי: אני בן 27, חניך ה" שומר-הצעיר וחבר-משק לשעבר, אהב טיולים, צמחים וסיור פרחים. שחייה, ריצה, הוא גר בבתיים."

★ ★ ★

חוכמת יהודים
לפני מונחת גברת בעלת תודעה יהודית

הברקה של בעל הגלריה, ז'אן תירוש: "אתמול קיבלתי את השוקיים של חיי".

★ ★ ★

ערכים מופשטים
הגבר הזה (1/1443) מתכוון מילה-מילה למה שהוא כותב: "מזה שנים שמכתיב זה מונח אי-שם בתודעתי. פשוט לא העזתי. אולם עם התקרב הקיץ הישראלי הגיפלא שב וניצור הצורך לכתוב לך. יתכן שתוכלי לסייע לי.
"אני מעוניין להצטרף או להקים חוג של נודיסטים.
"ככל שאני מכיר את עצמי, מניעי ברובם כנים וחיוביים. הדברים הללו פשוט הול"

רות יקירת...

החצי השני

רות יקירת, הנני תושבת רמלה, יפה, משכילה, בת 18 ועובדת כפקידה בעירייה. אך מה אעשה אם הורי לוחצים עלי שאתחתי? הם עושים לי את המוח כל היום, ואמי אומרת שב-גילי כבר היו לה שלושה ילדים. וזה נכון. הם פנו לשדכן ואילצו אותי להיפגש עם כמה חתנים מגעילים. כבר שידכו אותי עם חצי רמלה. לא יצא כלום מזה, והורי כועסים מאד. אני ממש סובלת כל פעם כשאני צריכה להיפגש עם חתן כזה. אני יודעת שאם אתנגד יהיה ריב בבית, עם מכות וסטירות-לחי. אני אומללה. מה לי עשות?

אומללה, רמלה
אין טעם להתנגד או להסביר להורים כאלו. הם לעולם לא יבינו. אין לך ברירה, נערה אומללה, אלא להמשיך להיפגש עם החתנים האיומים האלו. לא נשארו לך הרבה, רק החצי השני של רמלה. זה לא כל כך איום. זה משעשע. הרבה יותר משעשע מאשר סטירות-לחי.

בלי כבוד

רות יקירת, תמיד חונכתי לדעת שבחור מרים הראשון

סלפון, אם הוא מחבב משהי. האם הכלל הזה נכון גם אם החבר והחברה רבו ביניהם?
יפה, כפר-שמריהו
חונכת רע. הכלל הזה פעל כשלבחורים היה כבוד. היום גם לבחורות אין. כך שאין צורך במשחקים. אם החבר הזה יקר לך קצת, הרימי טלפון אפילו הראשונה, ונסי לחדש את הקשרים.

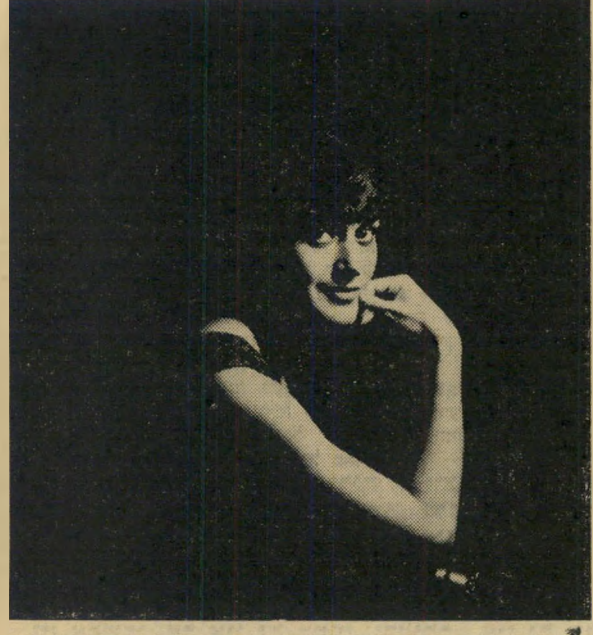
איך אפשר?

רות יקירת, באחת ממסיבות החברה האחרונות הכרתי נערה נחמדה מאד, שבאה לשם עם אחד החברים הטובים ביותר שלי. רקדנו יחד מרבית הערב ומצאנו לשון משותפת. ק"י בלתי את הרושם שהיא מעוניינת להיפגש אתי שוב. אבל לא העזתי להציע. הבעיה שלי היא פשוטה: איך אוכל להיפגש איתה

בלי שאפגע ביקידי הטוב?
מנחם, ירושלים
פיתרון אחד הוא להחליט קודם כל מה איכפת לך יותר: הנערה או החבר. אם הנערה — אז למה אתה מחכה? היפגש איתה. אם החבר — שכח אותה. פיתרון אחר הוא פשוט לגשת ישר לחבר ולשאול אותו, אם יהיה איכפת לו אם תצא עם הנערה. יתכן שהם סתם ידידים, יתכן שהיא סתם רוצה להיפגש ממנה. במקרה זה תהיה לך גם הנערה, וגם לא תפסיד את החבר.

נערת השבוע

כולם חושבים שהיא מולאטית. או ספרדיה סהורה, או איטלקיה, או צרפתייה ממארטיניק, או פוליניזית, או מארוקאית. כולם חושבים עליה הרבה דברים. אבל אף אחד, למשל, אינו חושב שהיא תימניה. התימניה הראשונה בעולם ששרה ג'ז. לא נעים, אבל היא אפילו שרה טוב. "זה ברור למה", מסבירה הזמרת עדנה גורן בת ה-22, "הדודה שלי מצד אמי היא הזמרת הידועה אסתר גמליאלית". מצא אותה רבי-טרן אריץ טייך, מפקד תזמורת חילי-האוויר. היא היתה חילית ירוקה והוא אמר לה בלי הרבה חוכמות: "אותך אני מחפש. אני אעשה ממך כרמלה קורן מספר שתיים".
"אבל אני לא רוצה להיות כרמלה קורן!" הזדעזעה עדנה עד עמקי נשמתה, "אני רוצה להיות אלה פיצג'ראלד".
מאז היא אלה פיצג'ראלד הישראלית. היא שרה אותה, עוצמת את עיניה כמוה, מתמכרת לקצב כמוה, מחקה את תנועותיה ובכלל היא בסדר גמור.
היא מופיעה בכל מיני מועדוני-לילה, בתוכניות בידור, והחלום שלה הוא להיות פעם אלה פיצג'ראלד טובה יותר, מאלה פיצ-ג'ראלד עצמה. היא לא רוצה להתפאר, אבל לא עובר ערב אחד שלא יגשו אליה עשרה תיירים, יכרעו ברך לפניה ויבקשו אותה: "בואי איתנו לסטייטס, ונעשה ממך סטאר!"
עדנה עונה להם: "לא, תודה. אני מעוניינת להתפתח במדינת ישראל".
נסו לשאול אותה אם היא שרה גם שירים ישראלים. היא תביט ככם בשאמי-נפש ותגיד, אם בכלל וזענה לכם: "חס וחלילה! מה אני? שושנה דמארי?!"

המהפכה הצרפתית

שוב אירעה מהפכה חברתית בצרפת. ה" ספריות תפסו את השלטון. הן כיום נערות-הזוהר המבוקשות ביותר בשוק. מסיבות קוקטייל אינן נערכות אם לא משרבבים לתוך רשימת האורחים החשובים שתיים-שלוש ספריות. ארוחות-ערב חגיגיות אינן תגניות אם ליד מקומות ה" כבוד לא תשב איזו ספרית. השחקנים, ה" אצולה, נהגי המירוצים, וכל הכסף של פאריס עומדים בתור כדי לצאת עם חספי ריות.
למה?
הכל בגלל המהפכה התעשייתית, שקדמה לחברתית.
כי תעשיית הראשים היא כיום ה" תעשייה החשובה ביותר של צרפת. חשובה יותר מבגדים. הצרפתיות מוכנות לוותר על לבוש מסויים, על חלק מסויים של הגוף, אבל לא על הראש. וכך הפך סלון הת"י רוקח למוסד חברתי חשוב. הספריות הלא-טיפשות הפכו אותו לארמון. עם משרתים במדים המצחצחים ללקוחות את הנעליים.

עם מלצרים המגישים קפה וארוחה קלה. מוכרים שם שמלות, נעלים ולבנים. הריהוט הוא של אחד הלוואיים. לאט אבל בטוח רכשו להן הספריות ידידים, כסף והשפעה בחברה.
הלקוחות מזמינים אותן כיום למעצות מיספחתיים, שואלות בעצתן, לוקחות אותן לתופרת כדי שיביעו דיעה, קונות להן מתי נות יקרות ומתחננות שיקחו מהן טיפים גבוהים. לא צריך להתחנן הרבה. בהון הזוהר לכים החלוק שלה, רוכשת כמעט כל בעלת-סלון יגואר או פורשה, יש לה מינק וחליפה אורגינאלית של שאנל: היא כבר מדברת על התערוכות האחרונות, על התיאטרון האחרון ועל הוויקי-אנד האחי רון בסן-סרופה עם השגריר. היא נחשבת כיום בחברה הצרפתית כאינטליגנטית וסור-פיסטיקייטס יותר מהדוגמנית או הכוכבת, וסולחנים לה על שטויות.
אני לא רוצה להתפאר. אבל צרפת מפי-גרתה מאד בהשוואה לישראל. אצלנו היתה מהפכה כזאת כבר לפני עשר שנים. איתה, ואיולם וברונקה נטלו אז את רטן השלטון. ומאז, כידוע, הן מחזיקות בו, והעם מתי-חשב בהן.

אחת מיני רבות

רות יקירת, בחיי שגברים הם עם מוזר. פעם הם מתי-ייחסים כלפיך בשיא הרגש, ופעם בשיא ה" אדישות. החבר שלי, לרוגמה, מנסה לפע-מים להתעלם ממני ולפרטט בנוכחותי עם בנות אחרות. כשהוא בטוח שאני מסתכלת, הוא בא אלי ושואל "מה יש, מותק, מה קרה לך, את מקנאה, או מה?"
אני לא יכולה להגיד לו מה קרה, מפני שזה ייראה כאילו אני מקנאה. מה לדעתך עלי לעשות?
שרה
את כן מקנאה. והחבר שלך יודע זאת ומשתעשע קצת על חשבונך. בפעם הבאה תעשי את אותו הדבר, השתעשע על חש-בונך. אם אינך יכולה, אמרי לו פשוט את האמת: שהוא מעצבן אותך במישחקים שלוג, כשהוא מפרטט עם אחרות, ושאת אוהבת אותו.
אם הוא ימשיך לעצבן, הסימן ברור: הוא אינו רציני כלפיך כמו שאת כלפיו. במיקרה זה את שבבילו אחת מיני רבות. הפכי אותו לאחד מיני רבים.